

21 juli 2018

Fietsblog: OVK-14 Fietsen langs de Niers

Het voelt goed om tijdens de hele rit van vandaag langs een duidelijke grens te kunnen fietsen. De Niers is een smalle, lange rivier. Maar breedte of diepte vormden niet de verdedigingskracht. Wel de combinatie met de

moerassen en bossen die zich langs de oevers uitstrekten. In een van die bossen raakt het pedaal van mijn aluminium fiets verstrikt in de ondergroei. Ik blijf steken, maar als mijn opmars al gestuit wordt, zal dat met die geharnaste middeleeuws ridders zeker het geval zijn geweest. De Niers was een echte grensrivier voor Gelre waar ook nog eens twee kastelen en het vestingstadje Goch langs liggen.

Het kasteel Wissen heb ik van dichtbij kunnen bekijken. In 1337 stond hier alleen nog een vechttoren langs de Niers. Daar kwam eerst in 1401 een kapel bij en in 1461 werd er een woonhuis aan vast gebouwd. Vanaf 1550 werd er onder meer een vergaderzaal om te kunnen besturen, recht te spreken en te feesten bijgebouwd. En werd de kapel in fases uitgebreid tot de kleine kerk die het nu is, zodat beter voor het zielenheil van de kasteelheer gezorgd kon worden. En dat is aardig gelukt want de familie van de eerste bewoner resideert nog steeds op het kasteel. Stamvader Johann von Loe was in het midden van de vijftiende eeuw hofmeester bij de Hertog van Kleef. Een hofmeester is iemand die voor de hapjes en drankjes zorgt, wat bij het houden van representatieve feesten een belangrijke functie kan zijn. Johann hield er in ieder geval de vechttoren in Wissen aan over. Zijn oudste zoon trouwde vervolgens met een dame van adel, Lysbeth von Berenbrouck. Hierdoor werden er tevens banden met Gelre gesmeed. Een verstandige zet, want alhoewel het kasteel Wissen loyaal was aan de Hertog van Kleef, was het ernaast gelegen stadje Wissen bezit van de Hertog van Gelre. Een lastig pakket dus, waar de familie Loe zich blijkbaar diplomatiek doorheen heeft weten te worstelen.

Het Klooster Graefenthal uit de dertiende eeuw wordt een onverwacht toetje aan het slot van mijn fietstocht van vandaag. Het klooster is meerdere malen zwaar vervallen geweest, wat je bij enkele bijgebouwen nog wel kunt zien. Recent nog is het een opslag voor materiaal en behuizing voor gastarbeiders geweest, totdat een Nederlandse organisatie het onder haar hoede nam. Wat wel betekent dat het klooster nu ook voor evenementen openstaat. Op het moment dat ik het terrein op fiets is er een bruiloft gaande, eerst schrik ik terug. Maar het kloostercafé ontvangt me met open armen en de serveerster wijst me vriendelijk op enkele interessante elementen in de kruisgang. De toegang tot het klooster is als het café open is vrij, maar het grote welkomstbord dat dit bij de ingang

behoort te vermelden, is verdwenen. Sinds het laatste feest van een studentevereniging. Tsja. Het klooster is gelukkig behouden, het praalgraf van een van de dertien graven, gravinnen, hertogen en hertoginnen van Gelre die hier begraven liggen, is te bekijken. Maar dit alles heeft een prijs: bezichtigen van dit historisch erfgoed moet soms tussen de evenementen door.

Je zou toch denken dat ik na deze 42-ste rit op de route langs de grens van Gelre het vinden van een slaappleats wel onder de knie heb. Toch liet ik me vandaag weer volkomen verrassen. Nadat mijn rit bij het kloostercafé was geëindigd, vond ik op de kaart-app op mijn telefoon een mooie rechte weg direct naar mijn logement in Nederland toe. Achteraf had ik al argwaan moeten krijgen bij die rechtheid. En dat de weg waarop ik kilometers lang als enige mocht fietsen drie banen breed was. Langzaam begon ik te vermoeden dat ik op een voormalig kazerneterrein aan het rondfietsen was. Toen ik aan de rand van het complex kwam, waar ik de grens al bijna kon aanraken, reed ik tegen een zeer solide hekwerk aan. De bovenkant van het kilometerslange hek was netjes volgens het handboek soldaat ondoordringbaar gemaakt met een rol scheermesdraad. Grenzen bestaan dus nog.

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 14](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Kevelaer naar Asperden. [Lees meer over dit traject](#).

Geschreven door Marc Beek

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.